

[Poul Sørensen.]

det Kendskab dertil, jeg har faaet ved mit Arbejde i Udvalget, ikke dækker de nøgne Kendsgerninger. Jeg vil ikke gaa i Enkelt-heder, men jeg vil blot sige, at af Lovforslagets Bemærkninger vil Tingets Medlemmer kunne se, hvorledes Deltagelsen har været, og jeg beder samtidig bemærket, at det er fremstillet som en Hjælp for hele den Ungdom, der var stillet saaledes, som Ordføreren omtalte. Det kulminerede i 1941 med godt 1 000. I 1942 var det med runde Tal 600, i 1943 225, i 1944 110, i 1945 70 og i 1946 er Tallet vel under 70. Jeg har ikke de nøjagtige Tal, men det har Ministeren maaske. Det er den Deltagelse, der har været gennem Aarene.

Saa er der den anden Side af Sagen, nemlig de økonomiske Forpligtelser, de Udgifter, der har været forbundet dermed. Derom har vi af den højtærede Minister faaet at vide, at for at opretholde dette System, altsaa for at skaffe det Antal unge, jeg har nævnt, Beskæftigelse gennem Aarene, har Staten rundt regnet maattet betale 13 Mill. Kr. Jeg vil gerne som gammel Sportsmand, der i mange Aar haft haft Interesse for den Side af Opdragelsen, føje til, at Staten til samtlige Sportsudøvere her i Landet ikke har ydet mere end 200 000 Kr., og over for disse 200 000 Kr. om Aaret til Sporten sætter jeg de 13 Mill. Kr. til Ungdomslejrene.

Nu foreligger der et Forslag om at nedskære Lejrenes Antal. Der skal fremtidig være 8 Lejre med en Stab paa maaske et halvt Hundrede Stykker. Saa vidt jeg har forstaaet de Besvarelser, vi har faaet af den højtærede Minister, findes der i Skrivelse af 24. Februar en Opgørelse, som viser, at hvis de resterende Skolers Kapacitet fuldt udnyttes, vil Udgifterne komme til at ligge omkring 3 300 000 Kr., og saa kan man skønne over, hvilket Udbytte man kan faa af den Arbejdskraft, man faar af disse Lejre.

Jeg skal ikke trætte Tinget i lang Tid. Jeg ved jo, at jeg i Udvalget er i Mindretal, idet jeg staar ene. Jeg har været meget tilfreds med, at jeg ikke har staaet i den Situation, at jeg sammen med den kommunistiske Repræsentant skulde tage Stilling til det, idet han, som Udvalgets Formand har meddelt, i Princippet er gaaet ind for den Arbejdsform, som jeg vender mig imod. Samtidig har jeg til Belysning af de Synspunkter, som jeg her har gjort gældende, stillet Deltagerantallet gennem de sidste 6—7 Aar op imod Udgiften 13 Mill. Kr., og jeg synes, at der i en Tid som denne

maaske kunde have været Grund til at overveje, om Tiden ikke var inde til at afvikle det System, som jeg ikke tror vil blive til Gavn og Hjælp hverken for dansk Ungdom eller for de mange Mennesker, der ude omkring i Kommunerne skal have med Hensigten af Ungdommen til disse Lejre at gøre.

Jørgen Gram: Idet jeg i øvrigt henviser til den ærede Ordførers Tale, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Lovforslaget med de Ændringer, som Flertallet foreslaar, medens jeg maa anbefale at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Jeg ønsker kun at knytte nogle faa Bemærkninger hertil, idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser ved første Behandling.

Forslaget drejer sig om, hvad Samfundet skal gøre for unge arbejdsløse. Man begyndte i 30'erne med Iværksættelse af særlige Arbejdsforanstaltninger. Denne Form viste sig ikke særlig heldig. Senere gik man over til at samle nogle af de paagældende unge i de saakaldte Ungdomslejre, hvor de unge skulde lære legemligt Arbejde og samtidig skulde modtage en vis Oplæring i elementære Fag.

Fra mit Partis Side var man skeptisk over for denne Form dels paa Grund af Tvivl om Nyttevirkningen, dels paa Grund af Omkostningerne, og man ønskede større Energi lagt i Bestræbelserne for at føre de unge arbejdsløse direkte over i det praktiske Arbejde i Erhvervslivet. Der fandtes ogsaa en Form for dette Arbejde, men der blev desværre ikke Tid til, at et større Antal af de paagældende unge kunde benytte denne Form. Saa kom Krigen, og man gik fra alle Sider ind i et Arbejde for at imødegaa den store Arbejdsløshed, som man forudsaa. Fra alle Partiers Side gik man med til en stærk Forøgelse af Ungdomslejrene som et af de Midler, der maatte bruges over for den Arbejdsløshed, man forudsaa. Disse mange flere Ungdomslejre blev imidlertid aldrig udnyttet, heller ikke efter Besættelsestidens Ophør, da al Arbejdsløshed var saa godt som forsvundet.

Lovforslaget bygger paa alle disse Erfaringer samt paa en alsidig Ungdomskommissions Undersøgelse af Spørgsmaalet, som det ogsaa forud er nævnt af de ærede Ordførere, og paa Ungdomsudvalgets enstemmige Indstilling, det Ungdomsudvalg, hvori samtlige de store Partier er repræsenteret. Hovedpointen i Lovforslaget, formuleret i § 1, er, at man nu ad mange forskellige Veje vil søge at dygtiggøre de unge arbejds-